

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și strălădate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se inapoiază.

Cu 1-a Aprilie v. 1887

se începe

Abonament nou

la

„Tribuna“.

Prețurile abonamentului sunt însemnate în capul foi.

Abonamentele se fac cu multă lesnire atât în Monarhie cât și în România prin mandate postale (*Posta-utalvány — Post-Anweisung.*)

Se recomandă abonarea timpurie pentru regulata expediție a foi.

Domnii abonați sunt rugați a ne comunica eventual pre lungă localitatea, unde se află, și **posta ultimă**; ear' domnii abonați vechi spre ușurare pot lipi pe mandatul postal **adresa tipărită** dela fășile, în cari li s'a trimis diarul până acuma.

Administrațiunea diarului

„Tribuna“.

Sibiu, 17 Martie st. v.

„Idea unui Împărat fără de împărăție nu se poate menține!“

Aceste sunt cuvintele, cu care comitele Leo Thun, unul dintre stîlpnicii imperului austriac de odinioară, a încheiat discursul rostit în ședința dela 28 Martie a casei magnatilor.

Reproducem acest discurs după raportul telegrafic publicat în numărul dela 29 Martie al diarului „Pester Lloyd“:

„Înainte de asta cu câteva zile m'am simțit îndemnat, — dice fostul om de stat al Austriei, — să iau cuvîntul cu privire la cestiunea viitoarei regulări a valutei. Am refuzat atunci a intra în discuțiunea cestiunii numelui „Monarhiei austro-ungare“, deoarece-ce aceste trei cuvinte nu se aflau în proiect. Astăzi lucrul stă altfel, deoarece-ce în proiect se întrebuițează această expresiune. Mă simt deci îndemnat a-i desfășura înaltei Case nedumeririle, care de multă vreme apasă asupra inimii mele, nedumeriri, pe care n'aș voi să le duc cu mine în groapă, căci la vîrsta, pe care am ajuns-o, nu pot să știu cât mă va mai ajuta nu numai viața, ci și puterea, ca să urmez cel puțin așa, precum am obișnuit

până acum, lucrarea mea în această înaltă Casă. Genesa acelor trei cuvinte e știută de toți. La 15 Noemvrie 1868 ministrul de atunci al afacerilor externe a publicat în „Wiener Zeitung“ un preafinalt autograf ce 'i-se adresase lui, și în virtutea căruia titlul Maiestății Sale s'a schimbat astfel, că amintirea regatului Ungaria nu avea să se mai facă în șirul de până atunci, ci la sfîrșit; s'a mai enunțat apoi, că pentru viitor în actele de stat solemne, cu deosebire în relațiunile diplomatice nu are să se mai întrebuițeze expresiunea „Imperul austriac“, ci „Monarhia austro-ungară“ ori alta ca aceasta. Cât pentru mine, sînt de părere, că procederea aceasta e necorectă, dacă ne punem pe terenul organizării constituționale, care opresce hotărît ori-și-ce discuțiune în ceea-ce privește numele suveranului.

„Oratorul arată, că acel autograf n'a fost un act legal, apoi urmează: În această publicațiune dela 15 Noemvrie 1868 se desființează titlul „Imperul austriac“; din totalitatea complexului de țeri ale Maiestății Sale se „exindează“ regatul Ungaria. Ministrul, care a pus la cale acea publicațiune, era de părere, că prin ea se consolidează pozițiunea europeană a împărăției. Nu voi să intru mai departe în discuțiune asupra acestui lucru. Care au fost însă efectele practice ale măsurilor luate? În Ungaria ele sînt, că s'au întărit tendențele acelor separatisti ungari, care merg preste concesionile făcute prin cea mai nouă legislațiune, care stă sub ocrotirea jurămîntului de încoronare a Maiestății Sale și de aceea e neatînsă pentru noi, neatînsă în înțelesul, că nu putem decât să dorim, ca cu privire la punctele, care după convingerea noastră nu corespund cu interesele monarhiei în întregul ei, să nu se încerce nici odată vre-o schimbare altfel decât în mod pașnic, adică în înțelegere cu dieta ungară. Dar' nu se poate pune la îndoială, că acolo dintre separatisti, care tot nu vor să se mulțumească cu hotărîrile „așa numitului pact“ ajunse acum la valoare legală, ci nutresc simpla tendința de a realiza independența statului ungar cel puțin în forma uniunii personale, ștergerea numelui imperului austriac trebuia să le fie foarte dorită, și menționata publicațiune le-a oferit puțința plăcută, de a introduce în Ungaria o terminologie, ce face ca încetul cu încetul să dispară din întreaga poporațiune idea și conștiința statului imperial austriac. Au mers în privința aceasta atât de departe, încât au făcut chiar învențiunea de a aplica numele „Austria“ la țerile și regatele reprezentate în Reichsrath. Sînt, precum se știe, și la noi, — nu vreau să dic partide, — dar' cel puțin numeroși membri din deosebite partide, a căror tendință este de a împreuna țerile și regatele reprezentate în Reichsrath într'un stat cu asemenea pozițiune pe cât se poate de independentă și de sine stătătoare, ca în Ungaria, și care au primit cu părere de bine aju-

torul ce li s'a dat pentru tendențele lor în „terminologia“ din Ungaria. E incontestabil, că aplicarea numelui „Austria“ la regatele și țerile reprezentate în Reichsrath, e incompatibilă cu dispozițiunile actualei noastre constituțiuni. O privesc ca pe una ce e cu deservire incorectă; ea este logicesce falsă, deoarece-ce numele „Austria“ după drept până în cele mai nouă timpuri nu s'a înțeles nici odată altfel decât ca numire a „Imperului austriac“. În Ungaria Maiestatea Sa preafiduratul nostru Împărat, mulțumită lui Dumnezeu, e totdeauna primit — grație marilor și sublimelor Sale calități — cu mult entuziasm, nu însă ca „Împărat al Austriei“, ci numai ca Rege al Ungariei. La noi nu e tot astfel. În Ungaria toți servitorii Maiestății Sale sînt numiți de guvernul ungar „regali-unguri“: la noi nu e așa.

„Dacă am voi dar' să le răpim și noi funcționarilor, fiindcă s'a desființat numele imperului austriac, titlul de „imperiali“, ne-am afla în fața unei imposibilități. Maghiarii 'l-au substituit cu „funcționari regali“. Dualistilor pronunțați și pasionați, acelora, care stăruie spre uniunea personală, nu poate să le treacă prin minte să le dea funcționarilor de stat din țerile reprezentate în Reichsrath titlul de „regali“; căci nu-mi pot închipui ca cineva să numească acest complex de țeri un „regat austriac“. Terminul „imperial-regal“ e totdeauna unitor, care reamintesc existența imperiului austriac și astfel întărește și în poporațiune conștiința acestei existențe și încrederea în ea. Singură virirea cuvîntului „și“ schimbă întregul caracter: „imperial și regal“ nu mai e expresiunea unirii, ci exprimarea despărțirii. Sînt dar' de părere, că dacă și în țerile noastre s'ar introduce o terminologie, în care s'ar recunoască și accentua înălțarea existenței imperiului austriac, și în aceste țeri s'ar sgudui conștiința existenței unui imper austriac și încrederea în ea.

„Sînt oameni, oameni cum se cade, oameni cu cultură superioară, care în adevăr în fața nenorocirilor, de care a fost lovită Austria, și a grelelor împregiurări, în care ne aflăm, au căzut în pesimism. Sînt prin țerile și regatele reprezentate în Reichsrath chiar persoane și organe ale unor anumite partide, care au mers în manifestățiunile lor până la tradarea de patrie și nu au fost până acum împedecate din partea statului. Sînt însă în Austria milioane, care detestă aceste excese din toată inima, milioane, care țin și astăzi cu aceeași căldură ca odinioară la idea imperiului austriac. Dacă am ajunge odată acolo, că aceste milioane n'ar mai exista, ar trebui să recunoaștem, că acesta ar fi un lucru foarte regretabil. Din toate cele expuse de mine ese pe deplin la iveală, că sîntem ajunși și cu cestiunea titulaturii atât de departe, că trebuie să cultivăm sentimentul austriac al

poporațiunii. Am vădut, cum a eșit, sînt acum de cece ani, cu ocasiunea regulării valutei, la iveală cestiunea stemei. Nu începe nici o îndoială, că înălțurarea pajurei de pe note e un regres în ceea-ce privește simbolisarea monarhiei austriace în întregul ei! N'am intențiunea de a face o propunere în privința aceasta. Lucrul îmi și pare cu totul imposibil; o schimbare în ceea-ce privește aceste lucruri, după părerea multora neînsemnate, dar' după convingerea mea foarte importante, nu s'ar pute face decât în urma unor însemnate transacțiuni asupra relațiunilor noastre către Ungaria. Nu putem să-i adresăm nici înaltului guvern rugarea de a stăruie să se facă ceva în privința aceasta. Cestiunile aceste sînt atât de grele, au fost astfel încurcate, încât *hotărîrea timpului*, când va fi cu puțință să se pună capăt nedumeririlor și contradicțiilor, în care ne aflăm, *atîrînd numai de Maiestatea Sa*. Nu ni se cuvine să influențăm cumva în privința aceasta. Intențiunea mea nu e dar' decât să dau în sfîrșit expresiune publică nedumeririlor, care între patrioții sinceri foarte adese-ori sînt obiect de discuțiune. Momentele, pe care le-am expus, pot să fie cuprinse în convingerea, *că ne aflăm într'un provisoriu foarte nesigur, într'un provisoriu de cea mai îngrijitoare natură*. Sînt de părere, că datorita noastră e, ca în timpul acestui provisoriu, prin atitudinea noastră nu numai în această casă, ci în toate cele ce facem ori dicem în ea și afară de ea, să avem în vedere provisorul și să facem, pe cât ne stă prin putință, ca să se înlătore pericolele, pe care le-am indicat. Părerea mea e dar' următoarea: înainte de toate să protestăm prin enunțarea acestor considerațiuni declarînd, că deși în împregiurările date găsim chiar și în alte legislative expresiunea „Monarhia austro-ungară“, în împregiurări, în care nu avem puterea, de a o schimba, singură admiterea, singură primirea acestei expresiuni nu cuprinde o aprobare a ei și nu ne împedecă a stăruie în vederile noastre corecte asupra relațiunilor din cestiune. A doua, că avem cu atât mai virtos datorita de a combate pericolele, pe care le-am signalat prin aceea, că în limbajul comun, care nu e atins de acea publicațiune susținem pentru monarhia întreagă numirea de imper austriac. A treia, că în timpul primjdiului provisoriu, pentru a căruia îndreptare, precum am dis, noi din această adunare nu putem să înfriim, avem să cultivăm în poporațiune conștiința existenței imperiului austriac. Aceasta e datorita noastră patriotică. Noi, care cu toate ocașiunile arătăm Maiestății Sale preafidurului nostru Suveran devotamentul nostru pornit din convingere și din cele mai intime sentimente, noi, care evem acest devotament pentru Împăratul Austriei: noi, dic, o vom face aceasta și pe viitor din convingerea,

Foia „Tribunei“.

Francisco Petrarca.

— Din italiană, după Costêro. —

(Urmare.)

Despre muma acestor doi copii nu s'a putut afla nimic până acum.

Cum ar fi putut fantasa Petrarca atîta despre o adevărată Laură, dacă n'a lăsat nici o urmă de corespondență ce ar fi avut-o cu ea?

Dacă voim a sta pre lungă cât au scris istoricii, Petrarca s'a înamorat de Laura în 1327 și va fi durat acest amor reciproc până la moartea sa sosită la anul 1348. Așa dar' Petrarca, când fantasa pentru muiera lui Ugo de Sade sta totodată în relațiuni cu o altă femeie, pentru care cătuși de puțin nu putea fi indiferent, fiindcă a avut cu ea doi copii, două creaturi gingașe, care în totdeauna formară plăcerea lui. Stînd astfel lucrul, cum s'ar pute judeca și prețui amorul cel mai cast al lui Petrarca, ce respiră din „Sonetele“ și „Canțonetele“ lui? Unde va fi onestitatea unui cetățean, care seduce inima unei fecioare, o face mamă unei părechi de copii și în același timp stă în legătură cu o altă femeie, cercînd toate posibilitățile, numai ca să devieze dela obligamentele cele mai sfinte de consoartă

și mamă? Petrarca, considerat sub acest respect, ar perde foarte mult din prestigiul, gloria și demnitatea cu care-l încungiuă veacurile, precum și armonia perfectă a „Canțonetelor.“

În fine, dacă se examinează cu un spirit fără prejudeții, însăși „Canțonetele“ nu se par a explica altă părere, decât că poeziile lui Petrarca nu sînt expresiunile unui amor profund, cordial și cast pentru madona de Laura a lui Ugo de Sade. Nu se poate pricepe nici aceea, cum de un om tormentat de flacărele amorului se poată încheia dulcele sale speranțe și cupa durerii în 207 „Sonete“, când ea era încă în viață, ba chiar a noua zi după moartea ei, s'e-i vină pofta a înșira cîntece de joc, madrigale, sestine, „Canțonete“ și oare-care triumf. Amorul adevărat și curat nu subministrează atîta materie de cînturi, pentru-că precum durerile cele mari nu sînt abundante în lacrimi, așa amorul mare nu supraabundează în cuvinte.

E deosebire între dragoste și dragoste, între sinceritatea adevărată și cea pretinsă. Cei ce iubesc în adevăr sînt preste tot tăcuți, totdeauna ca și absorbiți în contemplarea miresei sufletului și idealului inimii lor. Ori dacă se întemplă a se întalni și vorbi, vorba lor e mută, privirile lor sficioase și bătaile inimii puternice. Multe au de a-și spune, dar' le retac. Și apoi cine nu ar pute observa, că toate frumșetele tru-

pesci ce le atribue Petrarca Laurei sînt manifestate cu aceleași expresiuni, cari se pot surprinde atât de des și la scriitorii greci și latini. În cea mai mare parte a „Sonetelor“ și „Canțonetelor“ lui Petrarca nu se află un adevărat simțmînt de amor, ceea-ce se poate vedea din sforțarea minții și a artei.

Dacă Petrarca ar fi fost adînc înamorat de Laura de Sade, și amorul seu cel mai cast ce apare în „Canțonete“ ar fi fost dedicat ei, nu se pricepe pentru-ce se rușinează de sine și se căiesce. Anume, în cursul „Sonetului“ 40 roagă pe Părintele ceresc, ca, după atâte fantasii și idei aruncate în vînt, s'e-l reîntoarne la o altă viață și la bucurii mai bune. În canțonetul „Vergine bella“ roagă pe vergura Maria s'e-l facă demn de o altă soarte, s'e-i fie îndreptătoare și s'e-i îndrepte pașii vieții spre un capăt mai bun, pentru-ca dîilele sale s'nu fie între miserie și păcat. Expresiunile aceste împreunate cu altele, cari se cetesc într'o epistolă a sa, după-cum se pare nu au putut isvorî din o inimă afectată de un amor platonice, întărindu-ne mai mult în convingiunea proprie a lui Costêro, care s'a ocupat precum se vede mult de viața lui Petrarca, că madona Laura a lui Ugo de Sade nu a fost inspirătoarea lui Petrarca.

Numai în secolul al 15-lea la curtea de Medici începă a se vorbi despre Laura (după o

lungă tăcere), care ar fi existat în carne și oase. Dar' și opiniunile acelora sînt diverse. În interval de un veac trecut dela moartea sa, cîți scriseră despre el nu au făcut nici o menționare despre Laura vie. Și apoi acestia erau parte concetățeni ai lui Petrarca, parte de o distanță foarte mică.

Totuși nici Domenico l'Arctino, nici Coluccio Salutati, nici Vergerio, nici Filippo Villani, nici Leonardo Bruni, nici Gianozzo Manetti, nici alții nu discută cătuși de puțin despre Laura. Cum se poate complana această tăcere absolută a contemporanilor cu adevărata existență Laurei, care a interesat și predominat atât de mult toată viața și activitatea lui Petrarca?

Motivele mai sus aduse dice Costêro că 'i-se par a fi suficiente pentru a micșora, dacă nu a distruge de tot credința, că Laura lui Petrarca, cîntată în „Canțonete“ și „Sonete“, s'e fi fost soția lui Ugo de Sade sau o altă femeie.

Leopardi într'o mică prefață despre versurile lui Petrarca dice:

„Forța intimă și natura proprie și viuă a operelor lui Petrarca, cred că s'ar îmbrăca într'o splendoare mai mare și ar apăre într'un aspect nou, dacă s'ar pute scrie istoria amorului lui Petrarca, care istorie povestită de poetul în rimele sale nu a fost pricepută de nimeni, precum nici cunoscută, ea s'ar pute pricepe și cunoaște ne-

că ceea-ce am ăis încă acum ăce ani, idea unui împărat fără de împărăție nu se poate menține“.

Sunt grele vorbe, pe care le-a rostit comitele Leo Thun, și comitele Leo Thun este și el un om greu.

N'avem, se înțelege, să ne pronunțăm în cestiunea aceasta, fiindcă nu putem să scim, dacă e ori nu ceva serios la mijloc.

Maiestatea Sa va hotărî, dacă va hotărî vre-odată, timpul, despre care vorbesce comitele Leo Thun. Atunci apoi se vor pronunța și Românii; acum însă nu se poate prevedea, cum se vor pronunța atunci. Un singur lucru putem să afirmăm: că milioanele, de care vorbesce comitele Leo Thun, scad și scad mereu, că vina nu este decât a „patrioților austriaci“, și că se poate ca bătrânul om de stat să fie preocupat de iluziuni juvenile.

Dar' să vedem, care este impresiunea, pe care a produs-o comitele Leo Thun în deosebi în Ungaria.

Organele guvernamentale, în deosebi și cele oficiale, sunt foarte rezervate, ele se mărginesc a-l considera pe comitele Leo Thun drept un om mort.

Organele opoziției moderate și cele mai depărtate de guvern însă iau o atitudine hotărâtă.

„Prin discursul comitelui Thun primesc, — ăice „Budapester Tagblatt“, — o deosebită importanță și enunțările celorlalți oratori ostili Ungariei din parlamentul austriac. Comitele Belcredi, Dr. Gregr, dl Vasaty, Dr. Rieger, principele Liechtenstein, comitele Thun și ceilalți au luat în cele din urmă săptămâni cu multă violență pozițiune contra Ungariei, și domni din Viena par a crede, că a sosit timpul, ca să combată independența Ungariei, câștigată cu multe jertfe.“

Cât pentru naționalități, nu șcim, care va fi fost impresiunea produsă de discursul comitelui Leo Thun; șcim numai, că în-deosebi Românii, pe cât îi cunoaștem noi, atât de mult au așteptat, încât a început a se produce chiar și între ei un curent, prin care încetul cu încetul ar pute să devină accesibili pentru politica preconisată de dl Ludovic de Mocsáry.

Revistă politică

Sibiin, 19 Martie st. v

Nunțul deputațiunii de cuote austriace a apărut și din acela se vede, că în fața unei înțelegeri între cele două deputațiuni stau încă o mulțime de greutăți. Deputațiunea ungară a pretins desființarea cuotei speciale pentru confiniile militare și deputațiunea austriacă, ceea-ce nici nu se putea altcum, a respins cu toată hotărîrea această pretențiune. Deputațiunea „Reichsrath“-ului austriac nici nu se ține de îndreptățită, a sta la tocmeală asupra acestei propuneri, pentru-că ea fû delegată, spre a iniția numai o înțelegere în

folosindu-ne spre acest sfîrșit de altă știință, decât aceea a pasiunilor și moravurilor bărbătesci și femeiesci.“

Din acestea încă se pare a spune adevărul dacă ăicem, că Leopardi încă a fost de convingerea, că istoria pasiunilor lui Petrarca a fost istoria adevărată considerând simțămintele, cari turburară pentru câțva timp inima sa, ear' dacă considerăm obiectul căruia consacră rimele sale, se răstoarnă toată adevăritatea și apare ficțiunea fantasiei.

De sine se pune întrebarea deci: Ce lucru va fi dar' cartea de „Canțonete“? Cine a putut fi acea Laură, pentru care a scris poetul atâtea versuri de amor? Și, în fine, exclamă Settembrini, cine se fie idolul adorat în decurs de atâția ani cu atâtea pasiune de poet, căci fiind un idol și atât de adorabil, dacă ridicăți vîlul apare divinitatea în toată splendoarea sa.

„Canțonetul“ după Costero nu este decât o operă poetică ideală, ivită cu cel mai mare artificiu pentru a consacra în mii de tonuri și sub cele mai varii aspecte, atât din viață cât și după moarte amorul cel mai pur față cu femeia, care, după-cum ăice Mézières, e un curs de psihologie amoroasă.

Femeia, — de care ne ocupăm aici pe scurt, — pe timpul păgânismului era sclavă, era considerată ca o nimică. Creștinismul însă o ri-

ceea-ce privește raportul de contribuție încă nestabilit la cheltuelile afacerilor comune ale monarhiei. Cuota pentru confiniile militare însă nu e stabilită pe ăce ani, ci pentru totdeauna, așa că aceea numai prin un nou contract între guverne și prin ambele legislative s'ar pute modifica. Pe această cale ar trebui să păsească Ungaria, dacă voesce să-și ajungă scopul, pentru-că deputațiunea n'are nici un mandat pentru pregătirea unei asemenea stipulațiuni.

Astfel proiectul deputațiunii ungare se va respinge și acestei diferențe se mai alătură încă o mulțime de alte deosebiri de vederi. Deputațiunea ungară ceru, ca cheltuelile comune să se supoarte de amîdouă părțile monarhiei fără vre-un precupiu în contul Ungariei, în proporția de 70:30 procente. Deputațiunea austriacă presupune drept un lucru de sine înțeles menținerea precupiuului de două procente în contul Ungariei și ajunge, pe baza calculațiunii sale, la concluziunea, ca quota e a se stabili în proporția de 66:34 procente, dacă e ca să corăspundă capacității Austriei și a Ungariei. Diferența în cifre se rapoartă deci la o prestațiune anuală de 5.4 milioane.

Părerile sînt foarte deosebite și nu va fi un lucru ușor, ca deputațiunile de cuotă să ajungă la o înțelegere cu privilegiul iminentelor pertractări verbale.

Audiența ce a avut-o la 21 l. c. dl de Nelidoff la Sultanul ținu trei ore întregi. Consulul ceru trei lucruri: 1. Rechemarea lui Riza Bey din Sofia; 2. O schimbare în marele vezirat; 3. O ocupare turcească a Rumeliei-orientale drept o acțiune paralelă cu o ocupațiune rusească a Bulgariei. Sultanul păstră multă rezervă și declară, că el doresce să cunoască precis și clar vederile Rusiei cu privire la Bulgaria. Spre acest scop ar trimite și el instrucțiuni hotărîte lui Șakir-Pașa în Petersburg, dar' dl de Nelidoff se ceară dela cabinetul din Petersburg nominarea pe cale telegrafică a duor candidați pentru tronul Bulgariei, cu excluderea principelui din Mingrelia. Numai atunci, observă Sultanul, poate el să fie în poziție, de a lua o hotărîre pentru Bulgaria. Instrucțiunile ce le-a pus Sultanul în perspectivă s'au și trimis apoi lui Șakir-Pașa în Petersburg, dela care se fi sosit însă la Constantinopol răspunsul, că Rusia susține candidatura Mingrelianului și nu voesce să se demită la nici un fel de pertractare cu guvernul bulgar.

Turcia e acum înclinată a aduce prin o notă circulară la cunoștința puterilor nesuccesul ce l-au avut silințele ei și a pretinde dela ele întreprinderea unor pași rezoluți pentru rezolvarea crizei bulgare.

Guvernul bulgar a trimis pe Stoiloff pe la puteri spre a sonda cabinetele în privința candidaturilor pentru tronul bulgar. În Petersburg încă se țin ăilele aceste consultări în afacerea Bulgariei; dl Hitroff, plenipotențatul rusesc din București, a fost citat la Petersburg spre a raporta despre afacerea bulgară, deasemenea și bătrânul Katkoff.

dică din acel stadiu umil, dându-i o direcțiune favorabilă, prin care triumfând, dimpreună cu ea a triumfat și civilizațiunea. Acum prestigiul femeii era mare la popoarele germane, care i-l roiră apoi și în Italia, ear' acest exemplu îmbucurător nu a putut să nu prindă rădăcini în toate țările mai civilizate.

Femeia, după Tacit, la Germani era testimoniu cel mai sfânt în bătlăii, și nimic nu-i irita pe Germani ca atunci, când cineva în semn de batjocură ar fi „dărâit“ ca muierile. Femeile în bătlăii îngrijiau de cei răniți, purtau mîncările la combatanți și-i încurajau. Germanii credeau, că în ele ar exista oare-care divinitate sau providență, căci consiliile și răspunsurile acestora pentru ei în unele agende erau precepte inviolabile.

Cavalerismul din femeie a făcut un idol, căci fiecare se simția îndatorat a se jertfi pentru femeie, ba și viața a i-o pune la dispoziție pentru scăparea ei. Dar' și acest curent nu preste mult luă o față mai îmbucurătoare, sacrificându-și ome-nimea avutului și viața pentru prosperarea religiunii.

Poeții, cari vagabondau dela o curte la alta, dela un castel la altul, făcură din aventurile amoroase obiectul cânturilor lor.

(Va urma.)

E deci probabil, că în cel mai scurt timp se va deschide din nou discuțiunea asupra cestiunii bulgare, care s'a fost întrerupt din cauza „paciniceilor“ evenimente din urmă.

Foile din Germania dau mare importanță călătoriei lui Katkoff la Petersburg și ăic, că acum are să se dovedască, care anume vorbesce în numele ăarului, Giers ori Katkoff și dacă Katkoff este într-un adevăr atotputernic în Rusia.

„Die Post“ scrie: Dacă ideile politicei rusesci se decid în creerii lui Katkoff, guvernul german va ave în curînd să iee hotărîri importante. În Rusia absolutistică numai un privilegiat, ca să nu ăicem un individ omnipotent, vorbesce precum vorbesce Katkoff.

Dealtmîntrelea o depeșă din Berlin ne spune, că în Germania încep a privi ear' cu o neliniște oare-care lucrurile ce se petrec în Rusia, — și articolul din „Die Post“ se pare că adevăresce aceasta.

Într'aceste în Bulgaria cresce pe ăi ce merge curentul pentru principele Alexandru. Mai multe lige din provincie poartă devisa: „Bulgaria pentru sine cu principele Alexandru“. În Orhanie membrii comitetului de scutire au depus jurămîntul pe numele principelui Alexandru.

Correspondență particulară

a „Tribunei“.

Munții-Apuseni, Martie 1887.

(Fondul pisetal — Institutul de economii „Auraria“. — Casina română din Abrud. — Reuniunea femeilor române din Abrud și giur.) — Ceea-ce va să ăică, și noi cesti din munți facem progres. Nici vorbă nu poate fi, nimeni nu ne poate lua în nume de rău, că — în fine — împinși de spiritul timpului, ne-am desfăcut din brațele de fer ale lui Morfeu.

Într'un articol foarte instructiv din acest prețuit ăiar îmi aduc aminte a fi cetit o dare de seamă despre progresul diferitelor ținuturi românesci din Transilvania. Preste tot locul se constatare înaintări îmbucurătoare, afară de două ținuturi, între cari și al nostru. Cel puțin în privința Munților-Apuseni e foarte justă așteptarea aceasta.

Nu vreau și nici că sînt competent, să examinez cauzele din care ar fi stagnând afacerile noastre naționale în cutare sau cutare unghiu, îmi sînt însă multe cunoscute din relele ce ne bîntue pe noi. Negreșit spiritul de partid ocupă locul prim.

Inteligența noastră din munți nu e de desconsiderat. Ce folos dacă e împărțită în mai multe tabere, cari în excesul lor de ură reciprocă merg așa departe, încât dau mîna chiar cu inimizii nostri contra intereselor noastre. E un adevăr trist acesta. Un cas concret mai recent va lămurii această anomalie. Există în Abrud un fond foarte însemnat numit „pisetal“, din interesele căruia se sprijinesc băieții deveniți infirmi, se salarisează medicii minelor și obstetriile Abrudului și Roșiei, și alte asemenea scopuri băgesci. Comitetul administrativ al acestui prea însemnat fond a fost în majoritate precumpănitoare până în a. 1881 compus din Români; și era un lucru pe cât de natural, pe atât și de explicabil acesta, fiind majoritatea alegătorilor, proprietarii de mine, Români. Dela 1881 încoace s'au schimbat lucrurile, discordia i-s'a împlinit și aci uritul seu rol. În anul acesta s'a efectuat o nouă alegere de membri în comitet, ceea-ce se întîmplă tot din trei în trei ani. Românii, se înțelege, și de astă-dată, mulțumită duhului celui rău ce domnesce între ăinii, au rămas în minoritate absolută, căci din 20 de membri, ce se aleg în acest comitet abia au reușit 8 Români. Abrudul, care contribuie cu un contingent de 6 membri, n'a isbutit nici cu unul român, nu că doară n'ar fi putut, ci din cauza că au mers la urnă cu inimizii nostri. Roșia-montană tot asemenea din 8 membri abia 3 sînt români. Sărmanul „popa“ Balint, ce gol simțit a lăsat în urma sa! Restul membrilor români s'a recrutat din giur, unde ura și invidia n'a prins rădăcini așa de adânci ca în orașe. Se vede că și acestor concepte le place să paradeze mai bine în clac și frac, decât în suman și opinci.

O mică schimbare, pe care era să o trec cu vederea, totuși s'a făcut în sinul acestui comitet. Pîn' aci era avocatul fondului dl Filip; rivalul seu, dl Crișan ce s'a fi socotit, ce nu, destul că a mișcat petrite și cu ajutorul parte al Românilor, parte al Ungurilor a trîntit pe cel

dintăiu. Manevra aceasta s'a întîmplat în lipsa unui concurent maghiar, care de sigur s'ar fi folosit de practicul principiu: „inter duos litigantes tertius gaudet“.

Dacă s'ar tracta de o sumă bagatelă, n'aș fi făcut descrierea aceasta, dar' e vorba de 150 mii flori, menite pentru scopuri băgesci, ear' băeșii sînt aproape exclusiv Români, ne putem închipui cum li se va satisface justelor lor cereri de o majoritate precumpănitoare maghiară. Vorba ceea, să nu zugrăvesci pe dracul pe păreți, dar' mie 'mi-e tare frică, că mîne poimîne, membrii din majoritatea maghiară, în hiperzelul lor patriotic, vor destina o părticică din acest fond pe seama „Kultur-egylet“-ului din Cluj. Vorbe ca: „fondul e neatacabil“, sună ca monedele cele false, în aceste ăile când utopiile împintenaților nostri sînt la ordinea ăilii.

După-cum vedeți, am alunecat dela ceea-ce într'adevăr aveam să vă scriu. Așa e însă omul, scrie adese și ceea-ce nu voesce. Intențiunea nu 'mi-a fost rea, am voit să dau numai Domnilor nostri mai mult de cugetat asupra abstractului cuvînt „Concordie“.

*

Ceea-ce totuși trebuie să ne bucure e, că pre lîngă toate frecările uricoase de partid, noi progresăm. Altfel cum avem să ne explicăm înființarea institutului de economii „Auraria“? Înființarea unui astfel de institut e de mult simțită în părțile noastre și păcat numai, că nu s'a pus în praxă mai de mult.

Scriitorul acestor rînduri a sulevat în ăiaristică cestiunea aceasta încă în a. 1885, de atunci a trecut mult până idea s'a tradus în realitate. Aceasta însă nu împoartă de loc, bine că s'a realizat idea.

La o împregiurare trebuiau totuși să fie mai atenți inițiatorii acestei salutare instituțiuni.

Acțiunile era destul dacă se desfăceau prelungă 50 și nu 100 fl. Prin aceasta nu se excludea posibilitatea de a lua parte și țeranii la întreprindere, ceea-ce e de o dublă însemnătate la înființarea unui astfel de institut. ăeranul vede cu ochii proprii, că se ajutură el din al seu și apoi, ceea-ce e mai mult, 'i-se deșteaptă conștiința. Așa acțiunile le-au subscris tot oameni grei, și își vine a crede, ca și când n'ar fi avut alt interes, decât de a-și pune în circulație capitalul lor ca dar' nu voiu să deștept susceptibilități, una însă o pot afirma cu toată ăria, că dacă subscrierile se făceau prelungă un preț mai moderat, era posibilă o lucrare mai intensivă și — în — una — nu se ivia necesitatea de a reduce capitalul dela 50 la 30 mii fl. din lipsa de acționari.

*

Slavă Domnului, că vă pot notifica ceva îmbucurător și despre casina noastră română din Abrud. Domni nostri au învrednicit-o cu prezența lor și ar fi numai de dorit, ca activitatea acestei casine să nu se mărginească la o simplă convenire de distracție, ci să atingă adevăratul ei scop, de a fi adecă primul focar pentru spriginirea literaturii și conducerea vieții sociale. Ce e drept, casina română din Abrud numără între mobilierul seu și un dulap destul de spațios pentru a cuprinde în sine câteva sute de opuri, durerer numai, că geme de . . . gol.

*

Reuniunea femeilor române din Abrud, pentru înființarea unei scoale de fete, progresează din ce în ce. Și nici că se poate altcum, când are în fruntea sa o presidentă atât de zealoasă, precum e doamna Ana Gall. Capitalul acestei reuniuni se urcă aproape la 6000 fl., o sumă destul de considerabilă, pentru-ca să ne stringă inima de bucurie și să nu mai dubităm de loc în realizarea frumosului scop ce urmăresce, totuși pe de altă parte, e cu mult prea neînsemnată, pentru-ca să se poată pune în lucrare concludul femeilor din această reuniune, luat în ultima ei adunare generală, ca adecă: cu începutul anului școlastic viitor să se deschidă proiectata școală. E un vechiu adevăr, că femeile se entusiasmează mai iute decât bărbații pentru scopuri nobile, una însă încă nu se poate nega: ele au mai puțină paciență pentru percurgerea acestui entusiasm și ar dori ca într'un moment să-și vadă visul cu ochii. Numai decât aceasta nu se poate. Dacă voim să edificăm, să o facem aceasta în material solid și nu în năsip, ca să avem adevărată mulțumire după osteneală. Și apoi Roma — si licet parva comparare magnis — încă nu s'a edificat într'o ăi, ci în decurs de secol. Gutes Ding will Weile haben, ăice foarte potrivit Germanul, și mie nu-mi rămîne decât, tocmai în interesul acestei cauze prea sfinte, a propune stimatelor noastre Doamne amînarea deschiderii și prin urmare modificarea concludului în înțelesul acesta, eată pentru ce: edificiu propriu spre acest scop nu există.

Trebuie dară sau să edifice, sau să închirieze unul. În cazul prim abia ar fi deajuns ca-

pitalul, în al doilea chiria plus lea învătătoarelor, ar forma o rubrică, care nu s'ar pute acoperi nici pe departe din interesele capitalului de mai sus. Numai după ce capitalul din cestiune s'ar quadruplica, încarnarea ideii ar deveni realizabilă prin ridicarea unui edificiu corespunzător cerințelor moderne pedagogice.

Eu cred a fi bine informat când susțin, că institutul înființând, deși cu un curs inferior, are să fie model în munți. La un asemenea institut se recer puteri didactice, cari să aibă o calificățiune fundamentală, ear' nu o spoială pe din afară, căci numai așa vor pute ridica nimbul institutului la cei din giur, înduplecându-i a-și da fetele aci la școală. Persoane, cari ar lua asupra lor această misiune, pretind a fi remunerate. Minimul ce s'ar pute solvi unei asemenea învățătoare cu 400 fl. subînțelegându-se cuartirul și lemnele, ceea ce pentru 3 învățătoare, cumă atâtea vor trebui să funcționeze, va face o sumă rotundă de 1200 fl., și aceste toate din procentele de după 6000 fl.

O școală de fete numai cu o învățătoare în Abrud n'are înțeles nici pentru giur, nici pentru cei din loc. Cei din giur se vor mulțumi cu instrucția ce o primesc fetele lor dela învățătorul din sat, care, dacă-și cunoaște numai cât decât chemarea, încă e în stare să presteze același rezultat ca și învățătoarea din oraș, excepționând lucrul de mână. Cei din loc cu atât mai puțin își vor trimite fetele aci, pe cât timp sunt în Abrud institute de altă limbă; ba și în cazul când în Abrud se va ridica un adevărat institut de fete, numai atunci familiile românești se vor decide a-și trimite aci fetele lor, dacă se va să ridica preste nivelul celorlalte institute din loc, altcum Abrudenii sunt cei dintâi, cari aleargă cu copilele lor la școala ungurească. E o experiență de toate zilele aceasta în munții noștri; n'are cineva decât să facă o plimbare până în Câmpeni, unde avem o asemenea școală cu o învățătoare și se va convinge, de cine e cercetată. Vre-o câteva fete de plugar va întâlni aci, ai căror părinți n'au ambițiunea de a vedea pe ficele lor borborosind cuvinte neînțelese în limba „cultă“ a lui Árpád, cocoșele noastre toate sunt înșirate în băncile unguresci. Face-vor Abrudenii o laudabilă excepțiune dela ceea-ce Câmpenarii n'au făcut? Fericit cele ce crede, eu însă nu mai cred.

Se mai ventilează pe la noi și înființarea unor școli capitale în Abrud, cari cu timpul — așa-mi închipuiesc eu, — au să devină școli civile; ba se afirmă că această cauză e așternută Venerabilului Consistor spre aprobare.

Ar fi numai de dorit, ca domni de sus să nu lase pradă șoarecilor această momentuoasă afacere, ci să o rezolveze în timpul cel mai scurt posibil.

Vedeți, D-Voastre, de cumva noi n'am fi un neam de oameni atât de nedisciplinați în afacerile noastre comune, am pute să punem la cale multe lucruri frumoase, ca să nu fim necesități a ne auzi mai în toate zilele, că în Munții-Apuseni își trebuie felinar ziua la amăzgi, ca să nu te perdi în întunerecul ce domnesce aci.

Ierte-mi-se discrețiunea, trebuie însă să Vă mărturisesc, că lucrurile, despre cari v'am vorbit, ar trebui să fie fapte complinite. Sunt între noi o seamă de oameni cu dare de mână, cari dacă erau bine conduși, puteau și aveau și bunăvoința de a jertfi mai mult pentru scopuri naționale, decum au jertfit. Chemarea aceasta noi n'am înțeles-o, ci împreună cu aceia, cărora aveam menirea a le deschide ochii minții, am căzut pradă... Țiganilor. Sunt conștienți, că mă înțelegeți ce voui să dic.

Avem noi o manieră nu tocmai de invidiat, ne place să ne petrecem prea mult „abrudenesce“, ceea-ce costă parale multe.

„Faraonul“ Ghiuț ar săi să se spună minuni, ce s'ar fi putut face cu paralele aruncate în vânt. Să aruncăm vël preste trecut, bine că măcar în oara a 12 am dat alt curs pornirilor noastre. Așa e Românul, nu vrea să înțeleagă până nu dă cu capul, numai cât aceasta-i cauzează și durere morală și materială. Nouă nu ne mai este permis să învățăm din experiența proprie, deoarece ce aceea e prea costisitoare. Rezultatul experienței popoarelor culte este, care trebuie să ne conducă pe noi în toate afacerile noastre, dacă ținem să ajungem în progres pe aceia, cari sunt cu mult înaintea noastră.

Fie ori-și-cum, eu sunt mulțumit de a fi constatat voința de progres în munții noștri, și dacă noi vom avea tăria sufletească de a lucra cu puteri unite în armonie frățească la ridicarea operei naționale, atunci vom face pe inimici noștri să înțeleagă, că Munții-Apuseni și în privința intelectuală vor fi stânca de granit,

unde se vor sfărâma toate unelirile îndreptate contra noastră.

Devisa să ne fie: înainte cu puteri unite, — atunci domni cu „kultur-egylet“-ul facă-și mendecele.

Un fiu al munților.

Cronică.

Maiestatea Sa Împărăteasa Elisabeta la baile Herculan. Cu privilegiul petrecerii Maiestății Sale a Împărătesei Elisabeta la baile Herculan, va sosi un batalion român de vânători la Verciorova, în scopul de a saluta pe Maiestatea Sa pe pământ românesc, și a-i servi totodată la o eventuală excursiune ca însoțire de onoare.

Numiri. Ministerul ung. de interne a numit de secretari de comite suprem: pe rangul de concipienți ministeriali: pe concipientul-adjunct fără diurnă din ministerul de interne Ludovic Kórfy și pe Ioan Benkő, și i-a împărțit: pe cel dintâi pe lângă comitele suprem al comitatului Bihorului, ear' pe al doilea pe lângă comitele suprem al comitatului Solnoc-Dobăca; — ear' cu rangul de concipienți-adjuncti: pe Victor Mezey, pe lângă comitele suprem al comitatului Făgăraș și pe practicantul de drepturi dela judecătoria cercuală din Făgăraș, Mihail Horváth jun., pe lângă comitele suprem al comitatelor Târnava-mare și Târnava-mică.

Concesiune de tîrg. Ministerul ung. de agricultură, industrie și comerț a conces, ca tîrg de feară din Beclean, comitatul Solnoc-Dobăca, ce avea să se țină în 10 și 11 Aprilie n., să se țină anul acesta, — excepțional — în 3 și 4 n. ale aceleși luni.

Statutele reuniunii tinerimii din Oradea-mare au fost propuse din partea ministerului ung. de interne cu clausula de aprobare.

Camera advocațională din Brașov face cunoscut, că avocatul Gavril Kovács și-a schimbat domiciliul din Szeps Szent-György la Nagy-Ajta; — advocații Mihail Jancsó din Chezdi-Oșorheiu și George László din Brașov fiind morți, au fost șterși din lista camerei, ear' de curator al cancelariei celui dintâi a fost numit avocatul Carol Bartos, ear' de curator al cancelariei lui László, avocatul din Brașov, Victor Popescu.

Camera advocațională din Cluj anunță, că avocatul de acolo, Dr. Alexandru Tutsek, a fost primit în lista acelei camere.

Conferența vamală. „B. Korr.“ primesce din Viena știrea, că delegații români au accentuat cu privilegiul așternerii a convențiunii veterinare, că ei se află în posesiunea și a unui proiect de convențiune comercială împreună cu postul de tarife, ce este a se lega și sunt inclinați a pune acest proiect la dispozițiunea ministerului de externe. — Se mai depeșează din Viena, că conferența vamală austro-ungară a ținut în 30 Martie n. o lungă ședință, în care s'au desbătut propozițiunile guvernului român. Negocierile formale cu delegații români se vor reîncheia după primirea unor nouă instrucțiuni din partea guvernului ung.

De ale gloatelor. În ministerul de honveșilor se lucrează la compunerea listelor persoanelor ce sunt apte pentru a fi ofițeri la gloate. Mai întâi se vor lua în considerație soldații calificați, ear' numai după aceea se va face o alegere a reflectanților milităresci neinstruiți. Persoanele ce vor fi alese de ofițeri la gloate vor fi încunoscâți despre aceasta pe cale oficială.

Promovare. Dl. Alexandru Pop a fost promovat la 26 Martie n. la universitatea din Viena de doctor în medicina universală.

O adresă de mulțumire. Adunarea generală a „Asociațiunii pentru spriginirea învățăcelilor și sodalilor români meseriași“ a trimis, precum cetim în „Meseriașul Român“, generoșilor fondatori Elisa și Mihail Stroescu următoarea adresă:

Doamnă! Domnule!
Domnia-Voastră, având cunoștință de nefavorabila stare economică, în care se află poporul românesc din Transilvania, în mare parte din cauză, că-i lipsește cu totul însemnata clasă a meseriașilor, ați binevoit a întinde o puternică mână de ajutor unui institut, care și-a propus să facă să înceteze cu o oară mai curând o asemenea neajuns, ce împedecă într'un mod atât de simțit adevăratul său progres!

Domnia-Voastră, dând o elocuentă expresiune inepuizabilelor sentimente de generositate, ce-și au lăcașul în nobilele inimi ale Domniei-Voastre ați făcut în folosul „Asociațiunii pentru spriginirea învățăcelilor și sodalilor români meseriași“ din Brașov o fundațiune de 50,000 (cincideci de mii) de lei în aur.

Subscriși membri ai Asociațiunii ne permit prin aceasta a Vă aduce cele mai călduroase mulțumiri ale noastre pentru prețioasa Domniei-Voastre fundațiune și a Vă asigura de nealteratele noastre sentimente de recunoștință! O singură nădăjduire agită inimile

noastre în acest moment solemn pentru noi, și aceasta este, că ori cât de călduroase și de nealterabile ar fi simțimentele noastre de mulțumire și de recunoștință, ele sînt totuși departe de a se pute urca până la înălțimea admirabilei Domniei-Voastre generosități. Conșcii însă de această inferioritate a noastră, ne mângăiem cu convingerea, că Domnia-Voastră, Doamnă și Domnule, numărați între acei rari oameni de bine, cari fac binele pentru bine și nici decum pentru strălucirea, ce se revarsă din bine asupra acelora, ce-l fac!

Reînnoindu-Vă încă odată călduroasele și nealterabile noastre sentimente de mulțumire și de recunoștință, Vă urăm, Doamnă și Domnule, să trăiți încă mulți, mulți ani, pentru-ca să Vă puteți bucura de roadele date de binefacerile Domniei-Voastre!

Binevoiti, Doamnă și Domnule, a primi expresiunea profundei stime, ce Vă poartă adunarea generală a „Asociațiunii pentru spriginirea învățăcelilor și sodalilor români meseriași“, ținută în Brașov în 1 Februarie 1887.

Urmează subscrierile tuturor membrilor Asociațiunii.

Regele și Regina României în Viena. Despre primirea ce a avut-o părechea regală română la Viena cetim în „Neue freie Presse“ din 29 Martie n. următoarele: „Regele Carol și Regina Elisabeta au sosit astăzi aici cu trenul expres al căii ferate de West, întrerupând astfel pe timp de trei zile călătoria lor înspre București. La gară au fost primiți de Maiestatea Sa Împăratul. Primirea a fost oficială, de aceea a fost postată o companie de onoare pe peronul gării de West; dintre căpeteniile autorităților civile și militare au fost de față generalul de artilerie baronul Bauer, locțiitorul baronul Possinger, șeful poliției baronul de Krausz și alții. Au mai fost de față ministrul plenipotențiar român dl. Mavrogheni, baronul Czedik și Nicolae Dumba. Împăratul era îmbrăcat în uniformă de mareșal, purtând marelă cordon al decorățiunii „Steana României“. La terminul fixat trenul se oprî în gară. Mai întâi se coborî Regele Carol purtând uniformă de colonel al regimentului său austriac, imediat după dînsul Regina, care purta o mantă de catifea violet întunecată. Împăratul primi pe înalți oaspeți în modul cel mai cordial, îmbrățișând de repetite-ori pe Regele Carol și sărutând mîna Reginei Elisabeta. Până când Regina conversa foarte afabil cu soția ministrului plenipotențiar român, care a adus Reginei un frumos buchet de flori, Împăratul nostru și Regele României trecură frontul companiei, intonând muzica imnului național român. Apoi urmă prezentarea persoanelor ce au venit pentru întîmpinarea Regelui României. Regele Carol luă loc în trăsură lângă Împăratul Francisc Iosif, ear' Regina cu doamna ei de onoare. Ei descinseră la Hofburg, unde lă invitarea Împăratului luă cuartir. — La orele 1½ după amiază părăsi mai întâi Regina Elisabeta, după aceea Regele Carol fiind însoțit de M. L. prințul Iosif Windischgrätz apartamentele lor din Hofburg. Regina a cercetat muzeul austriac din Stubenring. — Regele României, care purta uniformă de colonel al regimentului său austriac (Nr. 6.), făcî vizite membrilor înaltei case, ce de prezent se află în Viena. În decursul după amiezii făcîră membrii înaltei case, precum și principele August de Saxa-Weimar vizita părechei regale române. Regele Carol mai primi după amiază pe ministrul de externe contele Kalnoky, pe delegații români pentru conferența vamală, precum și pe atașatul militar austriac la București, căpitanul Anton Schneider. Soția ministrului plenipotențiar român din Viena, doamna Mavrogheni a făcut vizită Reginei la orele 3 după amiază.

Congresul didactic, ce se va țină la Iași, va lua importante rezoluțiuni. Ca participanți s'au înscris până acum peste 200 profesori.

Dl. Nicolae Ciurcu (tatăl) fiind autorizat să reintre în România, va sosi mâine în București, cu familia sa.

Verdi compunează acum un balet oriental venețian pentru scena „Otello“-ului său, în care Desdemona primesce darurile soțului ei.

Conjurație în Varna. Reproducem cu oareși-care rezervă următoarea știre ce „Neues Wiener Tageblatt“ o primesce din Varna: „Oficiul administrativ din Varna a dat de urma unei conjurațiuni foarte periculoase și lașă. Conjurațiunii aparțin aproape numai militari. Până acum au fost arestați ofițerii Geșoff, Ientschoff, Kosoboff, Teneff, Walsamas, Barneff, Schopoff, Kojtschoff și Stoianoff; mai departe trei iunkări și douăzeci subofițeri. Arestați au fost trimiși la Sofia. În locul ofițerilor arestați au fost chemați sub-ofițeri. În locul prefectului din Varna Chranoff, a fost numit fostul președinte al tribunalului din Varna, Panigerski. Șeful druzinelor (Landwehr) din Varna căpitanul Koradschoff de asemenea a fost suspendat din funcțiune și arestat. Șeful biroului telegrafic din Varna, Stotereff încă era să fie arestat, a fugit însă și astfel a scăpat. Unii membri ai ligei patriotice erau să omoare pe un spion rusesc din Varna cu numele Klassewitsch, dacă nu se întrepunea consulul german. Termurii dela Varna au fost fortificate în grabă. Din Șumla s'au adus la Varna patru baterii de artilerie.

Generalul Kaulbars a fost primit de către Maiestatea Sa în 29 Martie n. în audiență de concediu. Audiența a durat mai mult ca ½ de oară. Generalul rusesc care părăsește Viena

încă în săptămîna aceasta, se duse din sala de audiență direct la adjutantul Regelui Carol al României.

Fumatul o crimă. O depeșă din Gibraltar împărtășește, că în Marokko domnesce cea mai mare agitație în urma unui edict al Sultanelui, care a oprit supușilor sei fumatul. O mulțime de Mauri au fost arestați pentru fumat în public.

Din public. *)

Dare de seamă și mulțumită publică.

Fiind sfînta noastră biserică din Corna, protopresbiteratul Abrudului, o biserică foarte săracă, neavînd mijloace spre a-și procura un clopot nou, în locul altui clopot spart, — în a 2-a zi de ss. Rosalii a. tr. comitetul parochial în ședința sa extraordinară ținută la 29 Iunie a. decis, ca să se facă un apel la generositatea și bunăvoința creștinilor din pretura Roșia-montană, deschișdî o colecție spre acel scop.

Subscriși fiind însărcinați de comitetul parochial, ca în sensul legii mai nainte să exoperăm concesiunea spre colectare dela autoritatea politică competentă, la rugarea noastră dl. pretor din Roșia a conces colectarea.

Acei creștini buni și cu frica lui Ddieu, cari ne-au miluit și au ajutat sfînta biserică, sînt până acum următorii:

I. Din Corna, colectant dl. Malea Visalom: Ciani Aron cu maică-sa Marta 11 fl.; Petrinca Petru, prim. curator 5 fl.; Botar Șandor 5 fl.; Dregan Ștefan 5 fl.; Malea Șandor 2 fl.; Guran Dimitrie 1 fl. 50 cr.; Sumutz Iosif, jude comunal 2 fl.; Avesalom Malea, cantor gr.-or. 1 fl.; Malea Nica 1 fl.; Anca Ionuț 1 fl.; Botar George (al lui Truț) 1 fl.; Hebedean Gavrilă (al Dinului) 1 fl.; Bidiga George 1 fl.; Sumutz Aron 50 cr.; Botar Dumitru (al Sofichi) 1 fl.; Dandea Simeon 1 fl.; Botar Savastian 50 cr.; Bistrai Șanfiră (veduvă) 50 cr.; Cosma Șandor, jurat comunal 20 cr.; Malea Petrutz (Pêrtila) 50 cr.; Jurca Nicodim 50 cr.; Botar Dumitru (al Pulpului) 1 fl.; Moduna Șandor (Cioban) 1 fl.; Opișă Ionutz 50 cr.; Dregan George și Marișca 1 fl.; Hebedean Macarie 50 cr.; Bistrai Culita 1 fl.; Marc Nicolae 2 fl.; Botar Vichendi 2 fl.; Botar Drica 1 fl.; Botar Petru 2 fl.

II. Din extern, colectanți d-nii George Crișan și Ștefan Dregan: Macaveiu Ionuț (schiopuț) din Bucium-muntari 10 fl.; Danciu Alexandru, paroch gr.-or. în B.-Sat 50 cr.; Jurca Dumitru 40 cr.; Armeana Petru 10 cr.; Marceus Șandor 20 cr.; Corcoș Nicolae 40 cr.; Dandea Simeon din Bucium-Cerb 1 fl.; Jurca Nicolae 2 fl.; Ispas Iosif 50 cr.; Sturza Ștefan 40 cr.; N. N. 10 cr.; Ioan Câmpian 20 cr.; Huniadi George 10 cr.; David Ioan 1 fl.; Botos Ferencz 40 cr.; Botar Ionuț 50 cr.; George Roman Chimar 20 cr.; Faur Nicolae 40 cr.; Danciu Ionuț 50 cr.; Ciora Iosif 20 cr.; Toma Angel 20 cr.; Borza Nicolae 20 cr.; Morar Marișca 20 cr.; Iosif Almășan 30 cr.; Botoș Lazar 50 cr.; David Nicolae, proprietar de mine în Bucium 10 fl.; Alexandru Danciu, director de mine în Bucium 2 fl.; Teodor Tomuș, propr. în B.-Cerb 50 cr.; Zsurzs Iuonutz, propr. în B.-Cerb 1 fl.; Brătian Ștefan, propr. în B.-Cerb 1 fl.; Tomuș Alexandru 50 cr.; George Tomuș, propr. în B.-Sat 50 cr.; Haz Ionuț, propr. în Abrud 1 fl.; Szabo Károly 20 cr.; Ioan Dandea 20 cr.; Toma Nicolae, propr. în Bucium-Sat 1 fl.; George Balta, ibercier la camera reg. din Abrud 60 cr. Suma 85 fl. v. a.

Tuturor acestora li se aduce cea mai cordială mulțumită publică, și fie siguri, că posteritatea îi va binecuvînta, ear' după cuvîntul lui Ddieu, de sigur în eternitate vor fi miluiți, căci cerul și pămîntul vor trece, ear' cuvîntul lui Ddieu nu va trece. Luca Cap 21 v. 33.

Din încredințarea comitetului parochial gr.-or.

Corna-Abrudului, în 22 Februarie 1887 st. v.

Georgiu Gendel,
paroch gr.-or.

Petrinca Petru,
primar-curator.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacția nu primesce răspunderea.

Serviciul telegrafic

al
„TRIBUNEI“.

Budapesta, 31 Martie n. Casa magnatilor a acceptat concordatul comercial și vamal, precum și tariful vamal.

Viena, 31 Martie n. Regele și Regina României după congedierea cea mai cordială au plecat la București.

Paris, 31 Martie n. Camera a votat cu 290 contra 220 voturi toate creditele suplimentare. Prin aceasta criza de cabinet e înlăturată.

Londra, 31 Martie n. Biroul „Reutter“ află, din Petersburg, că ieri s'a comis un nou atentat asupra Țarului în Gacina. Țarul nuerănit. Detailurile nu sînt cunoscute.

Redactor responsabil: **Aurel Popa.**

Economie.

Piața din Făgăraș, 25 Martie Grâu frumos hecto-
litra fl. 5.80 până fl. 6.60; grâu mestecat fl. 4.— până
fl. 4.80; secara fl. 3.60 până fl. 3.90; cucuruzul fl. 4.—
cână fl. 4.20; ovășul fl. 2.40 până fl. 2.50; sementa
de păneșă fl. 5.— până fl. 6.—; sementa din fl. 9.— până
fl. 10.—; fasolea fl. 4.— până fl. 5.—; mazerea fl. 6.—
până fl. 7.—; linteia fl. 9.— până fl. 10.—; crumpenele
fl. 1.50 până fl. 2.—; mălaiul fl. 6.80 până fl. 7.50; sêu
brut 100 chile fl. 20.— până fl. 22.—; unsoarea de porc
70—72, slămina 60—80; cânepa fl. 30.— până 36.— Un
chilo carne de porc 44 cr.; carne de vită 28 cr.; carne
de vițel 26 cr.; carne de mel 16 cr.; ouă 6—7 cu 10 cr.,
chim fl. — până fl. —; lumini turnate de sêu 40 cr.
până 44 cr.

Tergul de rimători în Steinbruch, în 28 Martie n.
s'a notat: unguresci bătrâni grei 47.— cr. până 48 1/2 cr.
unguresci grei, tineri 50.— cr. până 51.— cr., de mijloc
49.— cr. până 50 1/2 cr., ușori 49.— cr. până 49 1/2 cr.,
marfă țerănescă, grea 48.— cr. până 48.— cr., de
mijloc 48.— cr. până 49.— cr., ușoară — cr. până
49.— cr., românoști de Bakony, grei — cr. până
— cr., transito de mijloc — cr. până — cr.,
transito ușori — cr. până — cr., transito sârbesci
grei 47.— cr. până 48 1/2 cr., transito de mijloc 47.— cr.
până 47 1/2 cr., transito ușori 47.— cr. până 47 1/2 cr., in-
grășați cu ghindă — cr. până — cr. per 4 1/2
umpănțic la gară.

Piața cerealelor din Portul Brăila.
Raportor Nicolai V. Perlea, Brăila.
Operațiile efectuate în 16 Martie 1887.

Vânzătorii	Cumpărătorii	felul	hectol.	greut.	prețul lei
Marghiloman	Roth	Porumb	1000	59	6.30
Frischman	"	"	3100	59 1/2	6.37 1/2
Emberico	G. Mendl	"	3750	57 1/2	6.25
Nenovici	Valler	"	500	59 1/2	6.35
Gheorghidi	Hrisovelon	"	2000	59 1/2	6.40
Marghiloman	"	"	700	62	6.70
Curviano	Valler	"	1600	59 1/2	6.37 1/2
"	"	"	1500	59	6.35
Frischman	"	"	1700	59 1/2	6.50
Dimitriadi	Sechiari	Grâu	1500	58	11.15
Panaitecu	Bellet	"	1000	59	11.25
Cațica	"	"	3100	56 1/2	10.90
Vamvuri	Sechiari	"	1800	57	10.50
Dimitriadi	Carnavali	"	3450	59	12.—

Bursa de București.

Cota oficială dela 28 Martie st. n. 1886.

Renta amort. (5%)	Cump.	93 1/4	vând.	94 —
" Rur. conv. (6%)	"	83.40	"	—
Acț. de asig. Dacia-Rom.	"	—	"	—
Banca națională a României	"	940 —	"	950 —
Împr. oraș. București	"	34 —	"	36 —
Acț. de asig. Națională	"	—	"	—
Credit mob. rom.	"	—	"	—
Serisuri fonciare urbane (5%)	"	81 1/4	"	81 3/4
Schimb 3 luni	"	—	"	—
Societ. const.	"	128 60	"	—
Aur	"	18 1/2	"	18.70

Bursa de Budapesta
din 30 Martie st. n. 1887.

Rentă de aur ung. 6%	—
" " " 4%	101.90
" " hârtie " 5%	88.70
Împrumutul căilor ferate ung.	150.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	98.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	125.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	115.50
Bonuri rurale ung.	104.60
" " cu cl. de sortare	104.50
" " bănățene-timișene	104.50
" " cu cl. de sortare	104.50
" " transilvane	104.50
" " croato-slavone	104.50
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	98.25
Împrumut cu premiu ung.	121.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	123.—
Renta de hârtie austriacă	81.—
" " argint austriacă	81.50
" " aur austriacă	113.50
Losuri austr. din 1860	132.50
Acțiunile băncii austro-ungare	881.—
" " de credit ung.	94.75
" " " austr.	283.90
Argintul	—
Serisuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina“	102.—
Galbeni împărătești	5.98
Napoleon-d'ori	10.10
Mărci 100 imp. germane	62.70
Londra 10 Livres sterlingi	127.90

Bursa de Viena

din 30 Martie st. n. 1887.

Renta de aur ung. 6%	—
" " " 4%	101.40
" " hârtie " 5%	88.55
Împrumutul căilor ferate ung.	150.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	98.80
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	126 —
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	116.25
Bonuri rurale ung.	104.50
" " cu cl. de sortare	104.50
" " bănățene-timișene	104.50
" " cu cl. de sortare	104.50
" " transilvane	104.50
" " croato-slavone	104.50
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	98.75
Împrumut cu premiu ung.	121 —
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	123.50
Rentă de hârtie austriacă	80.80
" " argint austriacă	81.90
Rentă de aur austriacă	113.60
Losuri austr. din 1860	133.50
Acțiunile băncii austro-ungare	881 —
" " de credit ung.	297.30
" " " austr.	284.10
Argintul	—
Galbeni împărătești	6 —
Napoleon-d'ori	10.09 1/2
Mărci 100 imp. germane	62.75
Londra 10 Livres sterlingi	—

Cursul pieței din Sibiu
din 31 Martie st. n. 1887.

Hârtie-monetă română	Cump.	8.45	vând.	8.55
Lire turcesci	"	11.25	"	11.30
Imperiali	"	10.25	"	10.30
Ruble rusesci	"	1.13	"	1.41

Nr. 136/1887.

[434] 2—3

Edict.

Alexandru Brașoveanu, văr-
sător de aramă, gr.-cat., născut în Sibiu
— Transilvania, — care din 1869 și-a
părăsit cu necredință pe legiuita sa soție
Teresia Dobra gr.-cat., născută în Biertan

domiciliată în Proștea-mare, protopopiatul
Medieșului — este prin aceasta provocat
din partea subsemnatului oficiu, ca: în
termen de 1 an și 1 zi dela datul de
ađi, să se reîntoarcă spre conviețuire cu
legiuita sa soție. — La din contră după
expirarea termenului sus-amintit, și în ab-
sența lui se va suscepe și pertracta pro-
cesul divorțial contra și asupra dînsului.

Oficiul protopopesc gr.-cat. al
Medieșului.

Medieș, 28 Martie st. n. 1887.

Ioan Moldovanu,
protopop gr.-cat.

Prima berărie de abur transilvăneană a lui IOAN HABERMANN
în Sibiu.

Dela 8 Martie începând

se vor expeda din berăria mea următoarele calități de bere:

Bere de Martie fără sticlă à 12 cr. — pr. 100 st. 12 fl.

" " " " " 14 " — " 100 " 14 "

Bere dublă de Martie de multe grade (hochgrädig)
fără sticlă à 15 cr. — pr. 100 st. 15 fl.

Se pachetează în lădi à 50 sticle. Lada se compută cu 1 fl.
francată și comptant loco berăria sau gară.

Lățile împreună cu sticle sînt a se retrimite franco.

Bere în butoaie.

Bere de Martie à 12 fl. } per hectolitru
" " " " " 14 " } loco berărie sau gară.
" " " " " 15 " }

Prețurile se înțeleg fără dare de consum.

Berea în sticle se poate conserva în ori-care spațiu și nu recere înghețar.
În ast-mod fiecare familie în provincie își poate asigura recerînțele și a se
provisiona în continu cu bere fină și sănătoasă.

[422] 6—6

Cu tot respectul se recomandă

Ioan Habermann.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Octomvrie 1886.

Budapesta—Predeal					Predeal—Budapesta					Budapesta—Arad—Teliuș					Teliuș—Arad—Budapesta					Copșa mică—Sibiu				
	Tren mixt	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren de porcane		Tren de porcane	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren omnibus		Tren omnibus	Tren de porcane	Tren de porcane		Tren omnibus	Tren mixt	Tren omnibus	Tren de porcane		Copșa mică		2.02	3.55	
Viena	11.10	7.40			București			7.30		Viena	11.10	12.10		Teliuș	3.49	11.24	2.40		Șeica mare		2.29	4.22		
Budapesta	7.40	2.—	3.10	6.20	Predeal			1.14		Budapesta	8.20	9.05		Alba-Iulia	4.39	12.19	3.59		Loamneș		3.04	4.57		
Szolnok	11.05	4.05	5.40	9.26	Timiș			1.45		Szolnok	11.20	12.41		Vințul de jos		12.30	4.22		Ocna		3.30	5.23		
P. Ladány	2.02	5.45	5.58	11.40	Brașov	{	—	2.32		Arad	4.10	5.45		Șibot		1.01	4.51		Sibiu		3.59	5.43		
Oradea-mare	4.12	6.58	8.30	1.28	Feldioara	{	4.16	7.47		Glogovaț	7.04	4.30	6.—	Orăștia		1.32	5.18		Sibiu—Copșa mică					
Vărad-Velenceze		7.03	9.14	1.52	Apatia		5.02	8.24		Gyorok	7.22	4.43	6.13	Simeria (Piski)		2.31	6.15		Sibiu		9.31	10.50		
Fugyi-Vásárhely			9.24	2.—	Agostonfalva		5.43	8.51		Pauliș	7.58	5.07	6.38	Deva		2.52	6.35		Ocna		9.55	11.14		
Mező-Telegd			9.41	2.11	Homorod		6.15	9.14		Radna-Lipova	8.17	5.19	6.51	Branicica		3.23	7.02		Loamneș		10.20	11.39		
Rév			10.19	2.34	Hașfalău		7.06	9.51		Conop		5.41	7.10	Ilia		3.55	7.28		Șeica mare		10.48	12.07		
Bratca			11.38	3.18	Sighișoara		8.52	11.03		Bérvava		6.09	7.37	Gurasada		4.08	7.40		Copșa mică		11.11	12.30		
Bucia			12.18	3.41	Elisabetopol		9.31	11.26		Soborșin		6.28	7.55	Zam		4.44	8.11		Cucerdea—Oșorheiu—Regh.-săs.					
Ciucia			12.54	4.01	Medias		10.16	12.—		Gurasada		7.25	8.42	Conop		5.30	8.46		Cucerdea		3.32	10.20	3.25	
Huiedin			1.57	4.26	Copșa mică	{	11.19	12.44		Ilia		8.01	9.12	Radna-Lipova	9.06	7.28	10.27	5.58	Cheța		4.02	10.50	3.58	
Stana			3.11	5.08	Micăsasa	{	11.31	12.49		Branicica		8.31	9.41	Pauliș	9.26	7.43	10.42	6.18	Ludoș		4.23	11.11	4.20	
Aghiriș			3.40	5.27	Blaj		11.52	1.05		Deva		8.55	9.58	Gyorok	9.16	7.59	10.58	6.38	M.-Bogat		4.33	11.20	4.30	
Ghirbău			4.15	5.50	Crăciunel		12.31	1.34		Simeria (Piski)		9.19	10.17	Glogovaț	10.21	8.28	11.35	7.13	Cipeu-Iernut		5.10	11.57	5.11	
Nădășel			4.36	6.02	Teliuș		12.48	1.46		Orăștia		9.51	10.42	Arad	10.38	8.42	11.39	7.30	Kerelő-Sz.-Pál		5.25	12.12	5.28	
Cluj	{	10.28	5.26	6.43	Cluj	{	1.51	2.19		Șibot		11.11	11.37	Szolnok		9.17	12.31		Nireșteu		5.48	12.36	5.53	
Apahida	11.—			7.08	Aidul		2.18	2.39		Vințul de jos		11.43	12.—	Budapesta		2.32	5.12		Oșorheiu	{	6.07	12.55	6.13	
Ghirși	11.19			7.36	Uioara		2.48	3.01		Alba-Iulia	8.05	12.36	12.46	Viena		6.—	8.20		Reghinul-săs.		6.41	1.20		
Cucerdea	12.33			7.36	Cucerdea		3.08	3.22		Teiuș	8.59	1.29	1.41			3.—	6.05		Regh.-săs.—Oșorheiu—Cucerdea					
Uioara	1.06			10.—	Ghirși		3.14	3.22		Simeria (Piski)—Petroșeni					Petroșeni—Simeria (Piski)					Reghinul-săs.—Oșorheiu—Cucerdea				
Vințul de sus	1.13			10.09	Cluj	{	3.14	3.22		Simeria	11.21	2.42		Petroșeni		6.10	10.07		Reghinul-săs.		4.45		6.10	
Aidul	1.20			10.19	Nădășel		5.66	5.80		Streiu	11.58	3.25		Banița		6.53	10.48		Oșorheiu	{	6.34		8.—	
Teiuș	1.41			10.48	Ghirbău		6.31	6.03	8.—	Hațeg	12.46	4.16		Crivadia		7.37	11.25		Nireșteu		6.56	12.15	10.20	
Crăciunel	1.41			11.34	Aghiriș		6.52	6.21	8.36	Pui	1.37	5.11		Hațeg		8.20	12.05		Kerelő-Sz.-Pál		7.16	12.35	10.39	
Blaj	2.10			12.12	Stana		7.08		9.02	Crivadia	2.24	5.58		Streiu		9.01	12.42		Cipeu-Iernut		7.40	12.58	11.02	
Micăsasa	2.35			12.30	Huiedin		7.23		9.32	Banița	2.24	5.58		Simeria		9.52	1.22		M.-Bogat		8.03	1.19	11.23	
Copșa mică	3.20			12.52	Ciucia		7.50		10.11	Petroșeni	3.05	6.40				10.31	1.58		Ludoș		8.37	1.49	11.53	
Medias	3.41			1.52	Bucia		8.12	7.14	10.51	Arad—Timișoară					Timișoară—Arad					Simeria (Piski)—Uniedoară				
Elisabetopol	4.—			2.18	Bratca		8.12	7.43	12.16	Arad	6.05	5.48		Timișoară		6.25	5.—		Cerna		7.46	6.32		
Sighișoara	4.85			2.34	Rév		9.10		12.16	Aradul nou	6.33	6.19		Orzifalva		7.19	6.02		Uniedoara		7.46	6.32		
Hașfalău	5.10			3.03	Mező-Telegd		9.29		1.21	Németh-Ságh	6.55	6.44		Vinga		8.15	7.02		Simeria (Piski)		7.46	6.32		
Homorod	5.37			3.59	Fugyi Vásárhely		9.41	8.22	2.02	Orzifalva	7.29	7.16		Aradul nou		8.15	7.02		Cerna		7.46	6.32		
Agostonfalva				4.28	Vărad-Velenceze		10.24	8.48	3.06	Mercizfalva	7.55	7.47		Arad		8.36	7.23		Uniedoara		7.46	6.32		
Apatia				4.28	Oradea-mare	{	11.—	9.13	4.05	Vinga	7.29	7.16				9.11	8.01		Uniedoară—Simeria (Piski)					
Feldioara				5.37	P. Ladány	{	11.15	9.18	10.55	Orzifalva	7.55	7.47				9.27	8.17		Uniedoara				5.10	
Brașov	{			9.21	Szolnok		1.09	10.38	1.23	Mercizfalva	8.14	8.08							Cerna				5.36	
Timiș	1.55			2.53	Budapesta		3.29	12.20	3.24	Teiușoară	9.05	9.02							Simeria (Piski)				5.55	
Predeal	3.28				Viena		6.38	2.15	7.45	Ghiriș—Turda					Turda—Ghiriș									
București	9.35						3.—	8.—	6.05	Ghiriș	9.26	4.19		Turda		8.29	3.10							
										Turda	9.47	4.40				8.50	3.40							

Nota: Numerii încadrați cu linii groase înseamnă oarele de noapte.